

Lelki morzsák - 7

Pünkösöd Ünnepe

„Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.” ApCsel 2,3

Pünkösöd sokak számára az Egyház homályos és érthetetlen ünnepe. Karácsony, nagypéntek vagy húsvét eseménye közelebb áll a legtöbb emberhez, de a pünkösdről szóló tudósítás megfoghatatlannak tűnik és sokszor a hívő emberek is nehezen tudnak mit kezdeni ezzel a mondattal: „... hiszek Szentlélekben”.

Ma a keresztény világ, ezt az értelem számára felfoghatatlan különös csodát ünnepli. Mégpedig azt, hogy a pünkösdi lélek kiáradásából kibontakozott és jelen van Krisztus anyaszentegyháza, Isten népének földön vándorló serege. Ez a megtapasztalható történelmi valóság önmaga is igazolja a szentlélek kitöltésének megtörténtét, melynek titka és magyarázata ebben az egyszerű megállapításban szólal meg: *Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni.*

A lélek nyelvének csodás erejét igazolja az egyház története. Míg a test nyelve megannyiszor hiábavalóságokon koptatja az erejét és hosszúra nyúló fecsegésre használja a hangját, addig a lélek nyelve a lélek látásait és a szív érzéseit tárja föl. Akik megteltek a lélekkel *más nyelven* beszéltek, mint a világ szerint gondolkodók. Nem tetszetős okoskodást, nem színes szavak özönét, nem nyájaskodóan hímes mondatokat szolt a nyelvük, hanem örökkévaló igazságokat, a megtartó hitet, az erősítő vigasztalást és a boldogító reménységet szolták.

Pünkösöd az Egyház születésének ünnepe nem egy befejezett ünnep. A 2000 évvel ezelőtti történet ma is folytatódik, hiszen nemzedékről-nemzedékre újra született és születik a Krisztusban hívők közössége. Azok, akik akkor tanúi és átélői voltak az első Pünkösöd csodálatos eseményének, réges-régen befejezték már földi vándorlásukat. Ugyanakkor az Egyház ma is él, mert a Szentlélek újra és újra megszólít és hitet ébreszt emberi szívekben, megváltoztatva és megújítva életüket. A hitet mindig a Szentlélek ébresztette és ébreszti ma is,

akár nagy tömegeket, akár egy-egy embert érve el. Az első Pünkösöd csodája egy egyedi és megismételhetetlen esemény, de az a folyamat, ami akkor és ott több ezer emberben végbement, milliószor lejátszódott már a történelem során.

Pünkösöd azzal a kérdéssel szembesít minket, hogy vajon bennünk és velünk megtörtént-e már a Szentlélek megújító, megelevenítő munkája? Jézus befejezve földi szolgálatát, felemeltetése előtt az ígérte tanítványainak, hogy nem hagyja őket egyedül, nem maradnak magukra, hanem eljön a Szentlélek, aki nem engedi elfeledni az Ő szavait. Ma is erre a Lélekre van szükségünk. Ha nagy rajtunk a teher és nehéz a kereszt, csak annál buzgóbban imádkozzunk Istenhez: *Szabadíts meg engem ellenségeimtől, Uram, én, hozzád menekülök!*

A pünkösöd szent ünnepe ébressze fel mindnyájunkban a hívő bizonyosság erejét, hogy az Isten közel van azokhoz, akik benne bíznak, és őt segítségül hívják. Az Szentlélek nemcsak a bízó hitnek, hanem a megszentelésnek és a megtisztulásnak is lelke. A zsoltáríró a nyomorúság idején magába szállva elismerte, hogy azért került bajba, mert helytelen útra tévedt. Mint a gyermek, aki elkalandozott a szülői háztól és vissza sírja magát, úgy fohászkodik a zsoltáríró: *Mutasd meg nékem az utat, amelyen járjak, mert hozzád emelem lelkemet! Taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem, a te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön!*

A tanítványokat egyszerű emberekből az Isten pünkösdi lelke változtatta apostolokká. Elhagyták a régi utakat és új ösvényre tértek. Pünkösöd minket is magunkba szállásra, megtisztulásra és megszentelődésre kötelez. Nekünk is el kell ma mondanunk: *Mutasd meg nekem az utat Uram, amelyen járjak, mert hozzád emelem az én lelkemet!* Ha pedig Istenhez emelkedett a lelkünk, nem jöhet onnét vissza a régi bűnökkel és a régi gyengeségekkel, hanem csakis megújult hittel, élő reménnyel és cselekvő szeretettel. Ezt adja meg kegyelméből nekünk az Örökkévaló!

Imádkozzunk!

Mindenható, örök Isten! Áldunk téged, hogy elküldted Szentlelkedet ígéreted szerint, és megteremtetted a hívők közösségét, amely Jézus Krisztust vallja Urának és Üdvözítőjének. Áraszd ki Szentlelkedet reánk is, hogy élő hittel valljuk Jézus Krisztust Urunknak, és bizalommal ragaszkodjunk hozzá életünkben és halálunkban. Vezesd egyházadat az igazság lelkével, hogy tisztán felismerje és bátran hirdesse evangéliumod igazságát. Téríts meg bűneinkből, igazítsd helyre tévedéseinket, és egyesíts minket az egy igaz hitben és a testvéri szeretetben. Ajándékozd meg a bölcsesség lelkével mindazokat, akik felelősséget hordoznak népünk és az emberiség sorsáért. A békeesség lelkét add nekünk, hogy a béke eszközei legyünk: tudjunk érte becsületesen dolgozni és áldozatot vállalni. A Te lelked vigasztalását és erejét add mindazoknak, akik az élet gondjaival, a betegség terhével, az egyedüllét reménytelenségével, a gyász fájdalomával és a halál félelmével küzdenek. Szentelj meg minket Szentlelkeddel, hogy szívünk, szánk és életünk a Te végtelen szeretetedet magasztalja az Úr Jézus Krisztusért. - Ámen -

(Dr. Pócze István)